

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra EN ENKESTAND

Citation: Schandorph, Sophus: "Fortællinger", i Schandorph, Sophus: *Fortællinger*, 1901, s. 55.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schandorph01val-shoot-idm139737874390928/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Fortællinger

til at holde ud. Jeg vil ikke se nye Mennesker omkring mig, jeg kan ikke arbejde med nye Mennesker.

— Men jeg afløste dog min Formand i sin Tid. Forvalteren paa Krængstrup vilde grumme gerne have min Plads, og han kender Baronen jo.

— Ja det er nu meget godt, Povlsen, men hvor skal de saa faa en Forvalter ovre paa Krængstrup.

— Man kan jo tage Underforvalteren, der er meget likk.

— Underforvalteren — hu, ja — ja. Men hvor Fanden kan De overtage den Forpagtning? Der skal ikke faa Penge til.

— Baronen har flere Gange lovet at hjælpe mig med et Laan, naar en Forpagtning tilbød sig.

— Ja, men nu har jeg ikke en Skilling; jeg kan ingen Penge skaffe Dem. Fanden skal tage mig, om jeg ejer 100 Daler i Huset.

— Godsforvalteren har nok nogle flere i Kassen.

— Er De vis paa det, Povlsen?

— Aldeles vis, Hr. Baron.

— Naa saa faa Godsforvalteren til at ordne Tingene, Povlsen; jeg har, Gud hjælpe mig, ikke Tid, Povlsen. Jeg er ikke Menneske for at faa Fritid til det allermindste. Ja saa Pørvøl, saa skaffer De og Godsforvalteren mig det hele i Orden! Tænk Dem: nu har Kammerjunker Pleskow ventet mig i al den Tid oppe ved Billardet. Nu maa jeg rende op ad Trapperne med Tungen ud af Halsen, jeg, som ikke kan taale at skynde mig.

— Nu faar man andet at tænke paa end fange Griller og slikke Maaneskin, sagde Povlsen ved sig selv, da han gik over Borggaarden. Han tog saa skrapl fat paa Tingene, at paa tre Dage var alt i Orden; han overtog Krængstrup straks, fik Pengene hos Godsforvalteren, fik Dokumenterne opsatte og alle Aftaler gjorde.

Han havde lige faaet sin Tøj flyttet og sat sin Efterfølger ind i Forretningerne, taget Afsked med Folkene paa Skovbygaard og satte sig nu til Hest for at tage Ophold paa Krængstrup, hvor den forrige Forpagter med Familie skulde have Bolig til Foraaret. Han befandt sig i den oprønte Stemning, som virksomme Mennesker kommer i, naar de har arbejdet ihærdigt og naaet et Maal. Nu skal hun blive min, om jeg saa skal bortføre hende, sagde han, rejste sig i Stighøjlerne, højede sig forover og satte i Galop over den haardfrosne Sne.

Omtrent paa Halvvejen mellem Skovbygaard og Krængstrup laa der et lille Hus ved et Led, et af de ynkelige, gamle Bønderhuse med Vægge klinede af Ler og Vidier, Taget bugtet ud og